

ת"פ (ירושלים) 40591-02-23 - מדינת ישראל נ' אליהו מנגיסטו

ת"פ (ירושלים) 40591-02-23 - מדינת ישראל נ' אליהו מנגיסטו ואח'שלום ירושלים

ת"פ (ירושלים) 40591-02-23

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים - פלילי

נגד

1. אליהו מנגיסטו

2. לידור ישעיהו (אחר/נוסף) ע"י

ב"כ עו"ד יהודה שושן

בית משפט השלום בירושלים

[09.07.2024]

כבוד השופט ארנון איתן

גזר דין חלקי (נאשם 2)

1. הנאשם הורשע ע"פ הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום המייחס לו עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג - 1973, עבירה של נהיגה בקלות ראש לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה תשכ"א - 1961, ועבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין תשל"ז-1977.
2. סוכם בין הצדדים, כי הנאשם יישלח לקבלת תסקיר מבחן, והטיעון לעונש יהיה חופשי.
3. על פי עובדות כתב האישום, ביום 6.2.2023 בסמוך לשעה 20:00, בדרך חברון בירושלים, נסעו הנאשמים ברכב מסוג סיאט כחול לז. 05-979-353 (להלן: "הרכב"), כשנאשם 2 נוהג ברכב.
4. באותה עת, החזיק נאשם 1 ב-39.3 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין ונאשם 2 החזיק 10.34 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין כשהם מוסלקים בתחתוניו. הנאשמים החזיקו בסמים המסוכנים שלא כדין ולא לצריכתם העצמית.
5. בסמוך לשעה 20:20 כאשר עצרו הנאשמים את הרכב בצומת דרכים דרך חברון רחוב טאבאליא (צומת גבעת המטוס), הגיעו שלושה כלי רכב ובהם צוותי שוטרי בילוש. כלי הרכב של השוטרים חסמו את רכב הנאשמים בשלושת צדדיו. אז ירדו מכלי הרכב השוטרים כשעליהם כובעי זיהוי משטריים, הזדהו כשוטרים וצעקו לנאשמים לעצור את הרכב ולפתוח את דלתות הרכב, תוך שהנאשם חשד אך נמנע מלברר האם מדובר בשוטרים.
6. או אז, ובמטרה להימלט מהשוטרים, החל נאשם 2 לנסוע, תוך שהוא פוגע בכלי הרכב המשטרתי שחסם אותו מלפנים, כמו כן, לחץ נאשם 2 על דוושת הגז בעוצמה ועלה על אי תנועה המוקף באבן במרכז הכביש ופגע בתמרור שהיה בקצה אי התנועה ונעצר.
7. בהמשך, ולאחר שהשוטרים ניפצו את חלונות כלי הרכב, נכנסו השוטרים לרכב על מנת לבצע את המעצר, בעוד הנאשמים מתנגדים והודפים את השוטרים במטרה למנוע את המעצר ואת תפיסת הסמים.
8. כתוצאה ממעשי הנאשם 2, נגרם לכלי רכב משטרתי נזקי פח ונגרם נזק לתמרור.

ראיות ההגנה לעונש

9. צו התייצבות לשירות ביטחון - נ/1.

שילוב הנאשם בתוכנית טיפול בעיריית ירושלים - נ/2.

10. אמו של הנאשם, גב' דקלה ישעיהו מסרה כי היא גרושה שנים רבות ומגדלת את שלושת ילדיה. לפני 3 שנים חלתה בפיברומיאליגיה, ושנה לאחר מכן אובחן האב עם גידול סרטני בראש ועבר ניתוח קשה והקרנות.

11. עוד מסרה האם, כי כאשר אביו של הנאשם היה במצב קשה נזקק הנאשם לחלונות כדי לבקרו. כעת הנאשם שוה במעצר בית אצל אימה. לדבריה, הנאשם התנתק מהסביבה אליה נקלע, והיא רואה את השינוי שחל בו. האם ביקשה כי לא יוטל על הנאשם מאסר.

תסקירי שירות המבחן

12. בתסקיר מיום 14.2.2024 תואר הנאשם כבן 19, רווק, טרם מעצרו התגורר עם אמו בירושלים, למד בבית ספר תיכון ועבד לסירוגין בחנות לממכר מזון. נכון למועד התסקיר, הנאשם מצוי במעצר בית בבית סבתו ובפיקוחה. לנאשם אין רישום פלילי קודם. הנאשם מסר, כי סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות מלאה. לעניין נסיבות אישיות וחברתיות אפנה לעמ' 1 פסקה 3, ולעמ' 2 פסקאות 1, 2, ו-3. הנאשם טרם גויס לשירות צבאי, בין היתר בשל מעורבותו בהליך הנוכחי.

13. הנאשם מסר, כי בשנה האחרונה, בשל מחלתו של אביו, החל להשתמש בקוקאין וקנאביס באופן יומיומי. לדבריו,

על רקע מעצרו וכן עקב השפעותיו השליליות של הסם, הפסיק את השימוש בסמים. הנאשם מסר לידי השירות 12 דגימות לאיתור שרידי סם ונמצא נקי. עקב רצונו של הנאשם לקבל עזרה לטיפול בהתמכרותו, הופנה הנאשם על ידי השירות לטיפול ב"יחידה להתמכרויות - קידום נוער".

14. ביחס לעבירה, הנאשם ביטא הבנה לחומרת מעשיו והביע חרטה על התנהלותו. לטענתו, הסמים שהוחזקו ברשותו נועדו לשימוש העצמי בלבד, וכאמור, מאז מעצרו הפסיק את השימוש בסם. עוד תאר הנאשם כי מעצרו מהווה גורם מרתיע, וכי ברצונו להתגייס לשירות צבאי.

15. מדיווח גורמי הטיפול עלה, כי הנאשם השתלב בטיפול בהצלחה, הגיע ל-5 פגישות, משתף ומביע נכונות לרכוש כלים להתמודדות. עקב גיוסו של העו"ס למילואים הופנה הנאשם לטיפול אצל עו"ס אחרת ביחידה. עם זאת, הנאשם מסר כי אינו חש צורך בהמשך הטיפול.

16. בבחינת גורמי הסיכון, צוינו חוויות הילדות החריגות, פיתוח התנהלות שולית ופורצת גבולות, והתחברות לחברה שולית. כמו כן צוין השימוש בחומרים משני תודעה כדרך להתמודד עם קשייו הרגשיים של הנאשם, בעיקר סביב מחלת אביו. מכיוון שמצבו הבריאותי של אביו עדיין מורכב, ולאור הצהרתו של הנאשם כי אינו זקוק להמשך טיפול, להערכת השירות הנאשם טרם סיים תהליך של גיבוש זהות.

17. כגורמי סיכוי, צוין העדר עבר פלילי, וכי ההליך הפלילי הנוכחי מהווה אלמנט הרתעתי ומציב גבול. כמו כן קיימת תובנה ראשונית באשר לקשייו של הנאשם בתחום ההתמכרות, שיתוף הפעולה עם השירות, וכן תובנה באשר למניעי ביצוע העבירה. עוד התרשם השירות משאיפותיו של הנאשם לנהל אורח חיים תקין, לרבות גיוס לצבא.

18. להערכת השירות, קיים סיכון להתנהגות עוברת חוק בעתיד, מכיוון שהנאשם נמצא רק בתחילת דרכו בטיפול, אולם הנאשם תאר, כי אינו זקוק להמשך הטיפול, על כן אין השירות בא בהמלצה בעניינו. לפיכך הומלץ על ענישה מוחשית ומציבה גבולות.
19. בתסקיר משלים מיום 30.4.2024, חזר שירות המבחן על התרשמותו כי הנאשם אינו רואה צורך בהמשך טיפול. משכך, מכיוון שהנאשם נמצא רק בתחילת דרכו בטיפול, לא ניתן להגיע לתובנות מעמיקות ולרכוש כלים להתנהגות במצבי דחק, ולכן לא בא השירות בעבר בהמלצה טיפולית בעניין הנאשם.
20. משלא עבר הנאשם הליך טיפולי משמעותי, אין בידי השירות יכולת להעריך הפחתה ברמת הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד. משכך, המלצתם הינה להטלת ענישה מוחשית ומציבת גבולות, וכן אין הוא בא בהמלצה על המשך הטיפול במסגרת השירות. כמו כן, אין בידי השירות להגיש מסמך המלצה לשם גיוסו של הנאשם לצה"ל. טענות הצדדים
21. המאשימה הפנתה לעובדות כתב האישום המתוקן בהם הודה הנאשם. ביחס לעבירות הסמים, הערכים המוגנים שנפגעו: הגנה על הציבור ושמירה על בריאותו, במיוחד כאשר מדובר בסמים קשים מסוג קוקאין. צוין, כי בפסיקה הוכרה ההשפעה העקיפה של הנגרמת כתוצאה משימוש בסמים, ובכלל זה ביצוע עבירות פליליות לצורך השגת הסם או מכירה שלו, ומכאן גם הצורך להגן על הציבור ועל רכושו. עוד צוין, כי בית המשפט העליון עמד על הצורך להחמרת הענישה בעבירות הסמים.
22. ביחס לעבירת הפרעה לשוטר, הערכים המוגנים שנפגעו הם שמירה על הסדר הציבורי ושלטון החוק, וכן הגנה לאנשי איפת החוק. צוין כי בית המשפט העליון קבע כי יש להזקיע בחומרה מעשים מסוג אלו ויש לנהוג באפס סובלנות במקרים אלו.
23. לעניין נסיבות ביצוע העבירה צוין, כי הנאשם הוא זה שנהג ברכב, והחזיק על גופו 10.34 גרם קוקאין- סם הנמנה על הסמים הקשים. הוסף, כי הכמות אותה החזיק הנאשם היא פי 34 יותר מהכמות האמורה בתוספת השנייה, המקנה חזקה שמדובר בהחזקה שלא לשימוש עצמי. עוד הפנתה המאשימה לנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע עבירת הפרעה, כאשר הנאשם לוחץ על דוושת הגז לכיוונום של השוטרים. צוין, כי הנאשם נמנע מלברר האם מדובר בשוטרים, אולם גם כאשר אלו הזדהו בפניו בחר להתנגד למעצרו ולתפיסת הסמים שהיו בחזקתו.
24. המאשימה הפנתה לפסיקה הנוהגת ביחס לכמות דומה של החזקת קוקאין, בה נגזרו עונשים של 12, 14, 16 ו-18 חודשי מאסר. ביחס לעבירת הפרעה, הפנתה המאשימה לפסיקה בה נגזרו על נאשם 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים, אולם נטען, כי בעניינו מדובר במקרה חמור יותר, נוכח ניגוח הרכב המשטרתי והנזק לתמרור, והניסיון למנוע את תפיסת הסמים. ביחס לעבירת נהיגה בקלות ראש נטען כי סעיף 62 לפקודה נוקט בעונש פסילה מינימלית למשך 3 חודשים. נטען, כי בעניינו המדובר בעבירה ברף גבוה.
25. לטענת המאשימה, מתחם העונש ההולם מתחיל במקרה זה מ-17 חודשי מאסר בפועל ועד 30 חודשים, ופסילת רישיון ל-3 חודשים. באשר לקביעת העונש בתוך המתחם נטען, כי הנאשם נעדר רישום פלילי, אולם התסקיר הראשון בעניינו היה שלילי, במסגרתו שלל את הצורך בהליך טיפולי. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מצוי רק בתחילת דרכו הטיפולית, וקיים סיכון להישנות התנהגות עבריינית, ולכן המליץ בהתאם על ענישה מוחשית ומציבה גבולות.

26. נטען כי גם התסקיר המשלים שהוגש בעניינו של הנאשם אינו חיובי, ושירות המבחן שב על התרשמותו, כי הנאשם נמצא רק בתחילת דרכו הטיפולית, ולא היה בידו להעריך הפחתה, בשלב זה, של רמת הסיכון להישנות העבירות, ולכן שב והמליץ על ענישה מוחשית ומציבת גבולות, ולא בא בהמלצה להמשך טיפול. צוין כי שירות המבחן אף נמנע מלבוא בהמלצה על גיוסו של הנאשם לצה"ל.
27. לאור האמור, מבקשת המאשימה לגזור על הנאשם עונש של 20 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילת רישיון ל-3 חודשים, זאת לצד קנס משמעותי שישקף את עבירת התעבורה והסמים.
28. הסניגור הפנה לכך שמדובר בבגיר צעיר שביצע את העבירה מתחת לגיל 19, נעדר כל עבר פלילי. נטען, כי הנאשם נטל חלק שולי באירוע, כפי שעולה מכתב האישום המתוקן. לטענת הסניגור, מדובר היה ביום גשום וסוער, בתקופה של פיגועים, ולכן הנאשם חשד אך נמנע מלברר אם מדובר בשוטרים. בניגוד לטענת המאשימה, נטען כי השוטרים לא הזדהו בפניו.
29. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הודגש כי לא מדובר בכמות גדולה במיוחד. כמו כן לא נטען כי מדובר בחשד לסחר בסמים. משכך, נטען כי מתחם הענישה ההולם מתחיל מעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר, וכאשר מדובר בבגיר צעיר יש להפחית את המתחם באופן ניכר כך שיתחיל מצו שרות למען הציבור ועד ריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות. נטען, כי משיקולי שיקום יש להעמיד את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם ואף לחרוג לקולא.
30. ביחס לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, צוין, כי מדובר בבחור נורמטיבי, סיים 12 שנות לימוד, תעודת בגרות מלאה, אולם נסיבות חייו הטרגיות הן אלו שהובילו לביצוע העבירות. הוריו התגרשו כשהיה בן 5, והוריו מתמודדים עם מחלות קשות. הנאשם עצמו נולד עם בעיות רפואיות שונות. לדברי הסניגור, מאז האירוע היה הנאשם בקשר עם שירות המבחן, מסר בדיקות שתן נקיות, חדל משימוש בסמים, וכל הווייתו היא להתגייס לשירות צבאי קרבי.
31. לטענת הסניגור, הטיפול של הנאשם התעכב לנוכח גיוסו של המטפל לשירות מילואים, וכי הצבא הוא הטיפול השיקומי הטוב ביותר עבור הנאשם.
32. צוין, כי הנאשם היה עצור מיום 6.2.2023 ועד 20.2.2023, ומאז הוא נתון בתנאי במעצר בית בפיקוח אמו. הנאשם נטל אחריות מלאה על המעשה, רוצה לחזור למוטב, שיתף פעולה עם הרשויות, ולו נסיבות חיים קשות. כמו כן לא נפתחו בעניינו תיקים נוספים. לפיכך ביקש הסניגור להטיל על הנאשם 4 חודשי עבודות שירות.
33. בתגובה לטיעוני ההגנה, ציינה המאשימה, כי לא ניתן לחרוג משיקולי שיקום כאשר הנאשם הוא זה שהפסיק את הטיפול.
34. הנאשם מסר כי עשה טעות ושילם את המחיר, וביקש מבית המשפט הזדמנות נוספת. כמו כן ביקש להתחשב בתקופת מעצר הבית, וטען כי אינו עבריון.
- דיון
35. עבירות הסחר והשימוש בסמים חומרתן רבה, והן פוגעות בערכים המוגנים של הגנה על שלום הציבור וביטחונו מפני הנזקים החמורים הנגרמים כתוצאה משימוש והפצה של סמים.
36. בפסיקה נקבע ביחס לעבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית כי אלו חמורות ביותר. במסגרת ע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' גולן שמאי [פורסם בנבו] (9.2.04) קבע בית המשפט העליון:

37. "נגע הסמים אוכל באוכלוסייה שלנו בכל פה והחברה הכריזה עליו מלחמת חורמה ומצפה שהעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים ישתלבו במאבק הכולל להדברת הנגע. עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש-עצמי, קרי: למשולבים במערך ההפצה-מכוון לקבוע בהכרת הכול את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים".
38. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם בגין נהיגה בקלות ראש והפרעה לשוטר במילוי תפקידו הינם השמירה על הסדר הציבורי, כיבוד שלטון החוק ורשויות אכיפת החוק ועבודתה התקינה של המשטרה, שלום הציבור וביטחון משתמשי הדרך.
39. נסיבות האירוע כמתואר בכתב האישום הינן חמורות. הנאשם נסע ברכבו יחד עם נאשם 2 כאשר כל אחד מהם מחזיק בסמים מסוג קוקאין בכמות שאינה לצריכה עצמית. הנאשם 1 החזיק בכמות של כ-39 גרם קוקאין, ואילו הנאשם החזיק 10.34 גרם של סם מסוכן מסוג קוקאין כשהם מוסלקים בתחנותיו. לאחר שכוח של שוטרי בילוש, חסם את רכב הנאשמים ירדו השוטרים מכלי הרכב כשעליהם כובעי זיהוי משטרתיים, הזדהו כשוטרים וצעקו לנאשמים לעצור, הנאשם נמנע מלברר האם אכן מדובר בשוטרים, ובמטרה להימלט מהם, החל בנסיעה תוך שהוא פוגע בכלי רכב משטרתיים שחסם אותו מלפנים, לוחץ על דוושת הגז בעוצמה וכתוצאה מכך, עולה על אי תנועה ופוגע בתמרור שהיה בקצה אי התנועה, רק אז נעצר. אופן התנהגות זו, מבסס פוטנציאל סיכון משמעותי לשוטרים, העדר מורא החוק, וכן החזקה בסם שנועדה לשם הפצתו.
40. בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת, ראיתי להפנות לפסקי הדין הבאים:
- א. בת"פ (שלום ים) 41597-11-23 מדינת ישראל נ' מועאז סלאימה (נבו 02.04.2024) החזיק הנאשם בביתו, סם מסוג קוקאין במשקל כולל ברוטו של 17 גרם, מחלוקים לאריזות. נקבע מתחם החל מ-9 חודשים ועד 18 חודשים, לצד ענישה נלווית, והוטל עליו מאסר למשך 12 חודשים.
- ב. בעפ"ג (מרכז) 65932-01-20 מדינת ישראל נ' אלי לולו (נבו 16.6.2020) נקבע מתחם עונש הולם שבין 9 ל-18 חודשי מאסר בפועל בגין החזקת כ-16 גרם קוקאין בביתו של הנאשם.
- ג. בת"פ (שלום ת"א) 21280-11-18 מדינת ישראל נ' אליאב לוי (נבו 06.02.2024) הנאשם החזיק בביתו בסם מסוג קוקאין במשקל 23.56 גרם נטו. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע מ-8 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.
- ד. בת"פ (ירושלים) 65985-03-17 מדינת ישראל נ' טבול (11.9.2019) הנאשם החזיק בביתו בירושלים סם מסוג קוקאין במשקל 19.96 גרם נטו, שלא לצריכתו העצמית. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם בתיק הסמים נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר.
- ה. בת"פ (תל-אביב) 50520-12-17 מדינת ישראל נ' סעדה (3.5.2020) הנאשם הודה והורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. הנאשם החזיק בדירתו, בשקית בארון הבגדים, 172 מנות סמים מסוכנים מסוג קוקאין, במשקל כולל של 25.0824 גרם נטו. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם, במקרה זה, נע בין 9 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל.
- ו. בת"פ (שלום נת') 40146-05-21 מדינת ישראל נ' שגיב צמח (נבו 11.07.2023) הנאשם החזיק בארון הבגדים בביתו סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 13 גרם בשתי שקיות ניילון שקופות. נקבע מתחם ענישה שבין 8-18 חודשי מאסר בפועל.

ז. בת"פ (שלום ת"א) 29729-10-18 מדינת ישראל נ' אליה בוצ'ה (נבו 07.09.2022) הנאשם הורשע בכך שבעת שרכב על קטנוע החזיק בתחתונו 17 גרם קוקאין מחולק ל-22 מנות שלא לצריכה עצמית. נקבע שמתחם העונש ההולם נע בין 9 ל-20 חודשי מאסר בפועל.

ח. ע"פ 9910/17 גריפולינה ואח' נ' מדינת ישראל (3.5.18), הורשע הנאשם בהחזקת סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 21.75 גרם וסם מסוג חשיש במשקל של 3.26 גרם. בית המשפט המחוזי קבע בעניינו מתחם עונש הולם הנע בין 15 ל-36 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

ט. (ראו גם: רע"פ 1830/16 רקיבי נגד מדינת ישראל (נבו 1.4.2016), ת"פ 14782-06-18 מדינת ישראל נגד אלעול (נבו 7.1.2020)). רע"פ 7675/13 סעפין נ' מדינת ישראל (נבו 26.1.14) רע"פ 7005/14 דגן נ' מדינת ישראל (30.11.14), ת"פ 7502-01-19 מדינת ישראל נגד נחמן האמער (נבו 18.6.2020).

41. בנסיבות המקרה דנן, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם ביחס לכלל העבירות החל מ-6 חודשי מאסר (שניתן לבצעם על דרך עבודת שירות) ועד 18 חודשים, לצד ענישה נלווית.

42. בגזירת העונש המתאים לנאשם יש להתייחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה: הנאשם צעיר כבן 19, רווק. הנאשם הודה בבית המשפט בעבירות שיוחסו לו, ונטל אחריות על מעשיו. בכך חסך הנאשם בזמן שיפוטי. כמו כן הנאשם נעדר רישום פלילי. הבאתי בחשבון גם את נסיבותיו האישיות כפי שעולה מהתסקיר בעמ' 1 פסקה 3, ובעמ' 2 פסקאות 1-3, משך תקופת המעצר בה שהה, התנאים המגבילים בהם הוא נתון מאז שחרורו מהמאסר, ושאיתו להתגייס לשרות צבאי.

43. כפי שתואר בתסקיר, הנאשם הופנה תחילה על ידי השירות לטיפול ב"יחידה להתמכרויות - קידום נוער". הנאשם השתלב בטיפול בהצלחה, הגיע ל-5 מפגשים והביע נכונות לרכוש כלים להתמודדות עם מצבו. עקב גיוסו של העובד הסוציאלי לשרות מילואים הופנה הנאשם לטיפול אצל עו"ס אחרת ביחידה. בהמשך, ציין הנאשם בפניהם, כי קיבל את הזקוק לו מההליך הטיפולי, והוא אינו זקוק להמשך טיפול. בהיבט זה קובע שרות המבחן, כי בתקופה כה קצרה לא ניתן להגיע לתובנות מעמיקות ולרכוש כלים להתנהלות טובה יותר במצבי דחק ולבחון את סוגיית ההתמכרות באופן מעמיק. עוד צוין, כי לא ניתן להעריך את מידת הסיכון להישנות ביצוען של עבירות בעתיד, ועל כן המלצתו העדכנית הינה להטלת עונש מוחשי ומציב גבול.

44. באיזון בין כלל שיקולים אלו שפורטו לעיל סברתי, כי יש להטיל על הנאשם עונש מאסר וכן לבחון את האפשרות שניתן יהיה לבצעו במסגרת עבודת שרות.

45. אשר על כן, הממונה על עבודות שירות בשירות בתי הסוהר יזמן את הנאשם לראיון, יבדוק התאמתו לביצוע עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות.

להלן פרטי הנאשם לצורך זימונו על ידי הממונה על עבודות השירות:

מס' טלפון נייד של הנאשם *****, או באמצעות סנגורו עו"ד שושן במס' טלפון **-***** או במס' פקס *****

היה ותוך 14 יום לא יצור הממונה קשר עם הנאשם, יתקשר הנאשם בעצמו או באמצעות בא כוחו עם הממונה על עבודות השירות בטלפון מס': ***** - **.

המזכירות תשלח העתק החלטתי זו לממונה על עבודות שירות בשירות בתי הסוהר.

הממונה לעבודות שירות ישלח את חוות הדעת עד ליום 19.9.2024 ותועמד לעיון הצדדים.

קובע להמשך טיעונים לעונש ולמתן גזר דין ליום 26.9.2024 שעה 09:00.

על הנאשם להתייצב לדיון שנקבע.

ניתן היום, ג' תמוז תשפ"ד, 9 יולי 2024, במעמד הנוכחים.